അനുഭവം

തിരിച്ചറിവ്

തിരുവനന്തപുരം ടൗണിനടുത്ത് ജനിച്ച് ചെറുപ്പം മുതലേ പ്രശസ്തമായൊരു ആശ്രമത്തിൽ ജീവിച്ച **പെരിയസാമി** എന്ന തമിഴ് നായ്ക്കർ യുവാവ് തന്റെ ദീർഘകാല ആശ്രമാധിഷ്ഠിത സന്യാസ ജീവിതത്തിനിടയ്ക്ക് സത്യമതത്തെ കണ്ടെത്തി **അബ്ദുറഷീദ്** എന്ന പേര് സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹുമായി 'സ്നേഹസംവാദം' പ്രതിനിധി **അലി. കെ മരുത** നടത്തിയ അഭിമുഖം.

താങ്കളുടെ കുടുംബം?

തിരുവനന്തപുരം ടൗണിനടുത്ത് കാട്ടാക്കടയിലാണ് ഞാൻ ജനിച്ചത്. തമിഴ്നാട്ടിൽനിന്നും കുടിയേറിപ്പാർത്ത നായ്ക്കർ ഫാമിലിയാണ് എൻേറത്. കേരളത്തിലെ നായർ വിഭാഗത്തിനു തുല്യമാണ് തമിഴ്നാട്ടിലെ നായ്ക്കർ. രണ്ട് ആണും മൂന്നു പെണ്ണുമടങ്ങുന്ന അഞ്ച് മക്കളും മാതാപിതാക്കളുമടങ്ങിയതായിരുന്നു എന്റെ കുടുംബം. എന്റെ മൂത്ത മൂന്നു സഹോദരിമാരും ചെറുപ്പത്തിലേ എന്തോ രോഗത്തിനടിപ്പെട്ട് മരിച്ചു. ഞാനും എന്റെ ഇളയ സഹോദരനും മാത്രമാണ് ബാക്കിയായത്. തന്റെ പിതാവ് ഒരു മര(ആശാരി)പ്പണിക്കാരനായിരുന്നു.

താങ്കളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, മതപരമായ അവസ്ഥ?

എന്റെ പതിനൊന്നാം വയസ്സിൽ മാതാപിതാക്കൾ എന്നെയും അനുജനെയും തിരുവനന്തപുരത്തെ ശിവാനന്ദ ആശ്രമത്തിൽ ചേർത്തി. അൽപകാലം സ്കൂളിൽപോയെങ്കിലും ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ആശ്രമത്തിൽ ചേർന്നശേഷം പിന്നീട് വീടുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലായിരുന്നു. അതായിരുന്നു ആശ്രമ വ്യവസ്ഥ.

അച്ഛനും അമ്മയും സ്ഥിരമായി അമ്പലത്തിൽ പോയിരുന്ന ദൈവ വിശ്വാസികളായിരുന്നുവെങ്കിലും ഞാൻ എന്റെ ജീവിത കാലത്തിനിടയ്ക്ക് ഇതുവരെ ഒരിക്കൽ പോലും ഒരു ക്ഷേത്രത്തിലും ആരാധനക്കായി പോയിട്ടില്ല. ആശ്രമത്തിൽ ഒരു മതവിശ്വാസത്തിന്റെയും രീതി അനുസരിച്ചായിരുന്നില്ല ഞങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്നത്. ആശ്രമത്തിനകത്തു ഞങ്ങളുടെ ആരാധനാ രീതിയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും ഏറെ വിചിത്രമായിരുന്നു. ദൈവമായി പ്രാണനെയായിരുന്നു ഞങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതിനാൽ തന്നെ പ്രാണായാമം പോലുള്ള ആരാധനാ രീതികളായിരുന്നു ആശ്രമത്തിൽ ഞങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നത്. സാധാരണ സന്യാസിമാർ ധരിക്കാറുള്ള വസ്ത്രധാരണ രീതി തന്നെയായിരുന്നു ഞങ്ങളും സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ കാഷായ വസ്ത്രത്തിനു പകരം വെള്ള വസ്ത്രമായിരുന്നു എന്നു മാത്രം. സ്ത്രീകളും ഈ രീതിതന്നെയായിരുന്നു സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. ആശ്രമത്തിലെത്തിയാൽ ജീവിതാവസാനംവരെ അവിടെ ത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്നതായിരുന്നു ആശ്രമത്തിന്റെ നിയമം. എന്നാൽ ആശ്രമജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ച് അവിടെനിന്ന് പുറത്തുപോകുന്നവർക്ക് അതിനു വിരോധമില്ല. എന്നാൽ തിരിച്ച് പിന്നീട് ആശ്രമത്തിലേക്ക് പ്രവേശമുണ്ടായിരിക്കില്ല എന്നുമാത്രം. മരണാനന്തരം ആശ്രമത്തിലെ നിയമമനുസരിച്ച് പ്രത്യേക രീതിയിൽ അവിടെ തന്നെ അടക്കം ചെയ്യുമായിരുന്നു.

അന്ന് മതങ്ങളോടുള്ള സമീപനമെന്തായിരുന്നു.

ഇന്ന് നിലവിലുള്ള ഒരു മതത്തിൻെറയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളോ വിശ്വാസങ്ങളോ ഞങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽതന്നെ ഒരു മതത്തിന്റെയും ആശയങ്ങൾ എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു. വ്യത്യസ്ഥ മതങ്ങളും ആ മതക്കാർക്കൊക്കെ ആരാധനാലയങ്ങളുമുണ്ടെന്നറിയുമെന്നതല്ലാതെ ഒരു മതത്തോടും പ്രത്യേകിച്ച് വിദ്വേഷമോ ആഭിമുഖ്യമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എല്ലാമതങ്ങളോടും സമദൂരമായിരുന്നു പാലിച്ചിരുന്നല്ലത്.

താങ്കൾ ഇസ്ലാമിലേക്കു കടന്നുവരുവാനുള്ള സാഹചര്യം?

ശിവാനന്ദാശ്രമത്തിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഞാൻ അതിന്റെ ഔഷധ വിഭാഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടകാര്യങ്ങളിലായിരുന്നു ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നത്. ഔഷധോദ്യോഗത്തിൽ നിന്ന് ഔഷധ ചെടികളെക്കുറിച്ചും ഓരോന്നിന്റെയും ഔഷധഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചും പഠിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഔഷധനിർമാണത്തെ കുറിച്ച് അത്യാവശ്യം ഗഹനമായിത്തന്നെ പഠിക്കാനെനിക്കു സാധിച്ചു. ഔഷധനിർമാണ രംഗത്തെ ഒരുവിധം കാര്യങ്ങളെല്ലാം അതിനിടെ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. എന്റെ ഈ വൈദഗ്ധ്യം മനസ്സിലാക്കിയ ഞങ്ങളുടെ ആശ്രമത്തിന്റെ ഒരു സഹകാരിയും സന്ദർശകനുമായൊരു മാന്യൻ ഔഷധ നിർമാണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പുറത്തു പ്രവർത്തിക്കാൻ എന്നെ നിരന്തരം പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങ

അച്ഛനും അമ്മയും സ്ഥിരമായി അമ്പലത്തിൽ പോയിരുന്ന ദൈവ വിശ്വാസികളായിരുന്നുവെങ്കിലും ഞാൻ എന്റെ ജീവിത കാലത്തിനിടയ്ക്ക് ഇതുവരെ ഒരിക്കൽ പോലും ഒരുക്ഷേത്രത്തിലും ആരാധനക്കായിപേയിട്ടില്ല. ആശ്രമത്തിൽ ഒരു മതവിശ്വാസത്തിന്റെയും രീതി അനുസരിച്ചായിരുന്നില്ല ഞങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്നത്. ആശ്രമത്തിനകത്തു ഞങ്ങളുടെ ആരാധനാ രീതിയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും ഏറെ വിചിത്രമായിരുന്നു. ദൈവമായി പ്രാണനെയായിരുന്നു ഞങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.

മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിലെ സംഘടനാ ബാഹുല്യം എന്നെ അലട്ടിയിട്ടേയില്ല. സാധാരണ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് കടന്നുവരുന്ന പലർക്കും ബുദ്ധിമുട്ടു സൃഷ്ടിക്കാറുള്ള ഒന്നാണല്ലോ അത്.

സത്യമതത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവരുന്ന നവാഗതർക്ക് മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിൽനിന്ന് ധാരാളം അവഗണനകൾ നേരിടേണ്ടിവരാറുണ്ട് എന്ന ആരോപണത്തെക്കുറിച്ച് താങ്കളുടെ പ്രതികരണം?

ഇത്തരം അവഗണനകൾ ഉണ്ടാവാറുണ്ട് എന്നുള്ളതൊരു വസ്തുതയാണ്, എന്റെ കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും സമൂഹം ഈ രംഗത്ത് മാറി ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നുതന്നെയാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇക്കാര്യത്തിൽ സമൂഹത്തെ മാത്രം കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതും ശരിയാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. സമൂഹത്തിലെ പലർക്കും ഈ രംഗത്ത് ധാരാളം ദുരനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാവും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവർ അത്തരമൊരു മുൻധാരണയോടെ മാത്രമെ നവാഗതരെ കാണുകയുള്ളൂ എന്നുള്ളതാണ് വസ്തുത. എന്നാൽ ഇസ്‌ലാമിനെ മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു പരിഷ്കൃത സമൂഹത്തിൽനിന്ന് ഇത്തരം ദുരവസ്ഥകൻ പൊതുവെ കുറവാണ് എന്നാണ് എന്റെ അനുഭവം. പക്ഷേ, എന്തൊക്കെയായാലും സത്യമതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്ന ഒരുത്തന്റെ മാനസികാവസ്ഥ സമൂഹം ഉൾക്കൊള്ളുകയും അവരെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള വിശാലമസ്കത കൈക്കൊള്ളുകയും ആവശ്യമായവർക്ക് സംരക്ഷണവും പുനരധിവാസവും നൽകാനുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ഈ രംഗത്ത് ഉദ്ബോധനങ്ങളും സാമൂഹികസംവിധനങ്ങളും ആവശ്യമാണെന്നാണ് എന്റെ വീക്ഷണം.

ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ജനങ്ങൾ ആകൃഷ്ടരാവാൻ പ്രധാനകാരണം ഗൾഫ് പണമാണ് എന്ന ചില വാർത്താമാധ്യമങ്ങളുടെ പ്രചരണത്തെ എങ്ങനെ കാണുന്നു?

പണംകൊടുത്ത് ഒരാളുടെ മതവിശ്വാസത്തെ വിലക്കു വാങ്ങാനോ മാറ്റിയെടുക്കാനോ സ്വാധീനിക്കാനോ ആവും എന്നെനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വളർച്ചയുണ്ടാവേണ്ടത് ക്രിസ്തുമതത്തിനാണല്ലോ. അവർ മതപ്രചാരണത്തിനും ക്ഷേമപ്രവർത്തനത്തിനുമായി ചിലവഴിക്കുന്നത് എത്രത്തോളം പണമാണ്!

ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നടപ്പാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്ന മതംമാറ്റ നിരോധന നിയമം കാരണം ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് സത്യാന്വേഷണികളുടെ ഒഴുക്ക് തടയാനാകുമോ?

നിയമത്തിനു നിയമത്തിന്റേതായ ശക്തിയും അതോടൊപ്പം പരിധിയും പരിമിതിയുമുണ്ടല്ലോ. സത്യമതത്തിലേക്ക് ആകൃഷ്ടരാകുന്നവരുടെ മനസ്സിൽ ഭീതി സൃഷ്ടിക്കാൻ ഇത്തരം നിയമങ്ങൾക്കാ

ശിവാനന്ദാശ്രമത്തിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഞാൻ അതിന്റെ ഔഷധ വിഭാഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടകാര്യങ്ങളിലായിരുന്നു ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നത്. ഔഷധോദ്യോഗത്തിൽ നിന്ന് ഔഷധ ചെടികളെക്കുറിച്ചും ഓരോന്നിന്റെയും ഔഷധഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചും പഠിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഔഷധ നിർമാണത്തെകുറിച്ച് അത്യാവശ്യം ഗഹനമായിത്തന്നെ പഠിക്കാനെനിക്കു സാധിച്ചു.

നെ അദ്ദേഹം തന്നെ അതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പാടു ചെയ്തുതന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വദേശമായ ആലപ്പുഴയിലേക്ക് എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്ത് ആലപ്പുഴയിൽ നടത്തിയിരുന്ന ഖാദിബോർഡിനു കീഴിലുള്ള ഒരു ഔഷധ നിർമാണ ശാലയുടെ ചുമതല എന്നെ ഏൽപിച്ചു. വളരെ ചെറുപ്പത്തിലേ ആശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിച്ച എനിക്ക് പുറംലോകവുമായി ബന്ധപ്പെടാനുള്ള ഒരു അവസരമായിരുന്നു അത്. ഒരു പുതിയലോകത്തേക്ക് എത്തിപ്പെട്ട അനുഭവമായിരുന്നു എനിക്കുണ്ടായിരുന്നത്. വളരെ പെട്ടന്നുതന്നെ ആ സാഹചര്യവുമായി ഇണങ്ങിച്ചേച്ചരാനും പൊതുജനസമ്പർക്കമുണ്ടാക്കാനും എനിക്കു സാധിച്ചു. ഈ ബന്ധമാണ് എനിക്ക് ഇസ്‌ലാമിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിനു വഴിവെച്ചത് എന്നു പറയാം. അതോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ അനുഗ്രഹവും.

അവിടെവെച്ച് എന്നെ സമീപിച്ച ഏതാനും ഇസ്‌ലാഹീ പ്രവർത്തകർ ഞാനുമായി ഇസ്‌ലാമിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയും ഏതാനും ലഘുലേഖകൾ എനിക്കു നൽകുകയും ചെയ്തു. ഒരു പക്ഷേ, ആശ്രമാധിഷ്ഠിതമായ എന്റെ വസ്ത്രധാരണരീതിയും രൂപ ഭാവങ്ങളുമായേക്കാം അവരെ എന്നിലേക്കാകർഷിച്ചത്. ദൈവചിന്തയോ മതചിന്തയോ ഇല്ലാത്ത എനിക്ക് ആ കൂടിക്കാഴ്ച ഒത്തിരി പുതിയ അനുഭവങ്ങളും അറിവും നൽകി. ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയതിനപ്പുറവും കുറേ കാര്യങ്ങളുണ്ടെന്നു എനിക്കു ബോധ്യമായി. അവർ എനിക്കു നൽകിയ ലഘുലേഖകളും പുസ്തകങ്ങളും ഞാൻ വായിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു കൂടുതൽ ആശയക്കുഴപ്പം ഉണ്ടായി. അവ വായിച്ച് ഞാൻ എന്റെ മനസ്സിനോടു തന്നെ സംവദിച്ചുകൊണ്ടിരന്നു. പലപ്പോഴായി ആ സഹോദരൻമാരുമായും എന്റെ മനസ്സുമായും ഞാൻ നിരന്തരം സംവദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവസാനം എന്റെ വിവരമില്ലായ്മക്കു മുമ്പിൽ ഞാൻ മുട്ടുമടക്കി. അങ്ങനെ ഏറെ പഠനത്തിനും ചിന്തയ്ക്കും ശേഷം ഈ സത്യമതം സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു. അത് എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു വഴിത്തിരിവായി മാറി.

സത്യമതത്തിലേക്കു കടന്നുവന്നശേഷം താങ്കൾ അഭിമുഖീകരിച്ച പ്രശ്നങ്ങൾ?

കാര്യമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഞാൻ നേരിട്ടിട്ടില്ലെന്നു പറയാം. കാരണം ഞാൻ കൃത്യമായ ഒരു റൂട്ടിലൂടെയാണ് ഇസ്മിലേക്കു കടന്നുവന്നത്. ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചശേഷം എന്റെ രണ്ട് മാസത്തെ ഔദ്യോഗിക പഠനത്തിനുശേഷം ഞാൻ ആലപ്പുഴയിലേക്കു തിരിച്ചുപോയില്ല. വീട് മുമ്പേ ഉപേക്ഷിച്ചതായതിനാൽ ആ ചിന്തയും മനസ്സിലുദിച്ചില്ല. ഞാൻ ബന്ധപ്പെട്ട പല മുസ്‌ലിം സഹോദരങ്ങളും എന്നെ രണ്ട്കയ്യും നീട്ടി സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു. മാത്രമല്ല സത്യദീനിലേക്ക് എന്റെ പ്രവേശനം ഏറ്റവും ശരിയായ കവാടത്തിലൂടെയായതിനാൽ തന്നെ

യേക്കാം. അതുപോലെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് കടന്നു വരുന്നവരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു നിയമതടസ്സങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാനും ഈ വിധികൊണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ സത്യാന്വേഷണ തൃഷ്ണയെ കടിഞ്ഞാണിടാനും വികാരങ്ങളെ പിടിച്ചു കെട്ടാനും നിയമത്തിനാവില്ലല്ലോ. മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിന്റെ വ്യതിരിക്തത തന്നെ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യമാണല്ലോ. എന്നാൽ ഈ നിയമം നടപ്പാക്കാൻ ശ്രമിച്ച പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം വിപരീതഫലമാണ് ഉണ്ടായത് എന്നു കാണുവാൻ സാധിക്കും. ഉദാഹരണമായി ഈ കരിനിയമം നടപ്പിലാക്കാനുള്ള അണിയറ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തകൃതിയായി നടത്തിരുന്ന ഒരു സംസ്ഥാനമാണല്ലോ തമിഴ്നാട്. ഈ നിയമത്തിന്റെ വരുംവരായ്കകളെക്കുറിച്ച് ശക്തമായ ചർച്ചകൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ തന്നെ അവിടങ്ങളിൽ ഇസ്‌ലാമിനെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചറിഞ്ഞ ആളുകളും കുടുംബങ്ങളും ധാരാളമായി സത്യദീനിലേക്ക് ഒഴുകിയിരുന്നുവെന്നാണ് അവിടങ്ങളിലുള്ള പലരിൽനിന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത്. അതിനാൽ തന്നെ ഈ നിയമങ്ങൾകൊണ്ടൊന്നും ഇസ്‌ലാമിലേക്കുള്ള ആകൃഷ്ടതയെ കുറക്കാനാവില്ല എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കാരണം അത് മാനവികതയുടെ മതമാണ്.

ഇസ്‌ലാമിൻ താങ്കളെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആകർഷിച്ച കാര്യം?

ഇസ്‌ലാമിന്റെ ലാളിത്യമാണ് എന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആകർഷിച്ച ഒരു കാര്യം. ചടങ്ങുകൾക്കതീതമായ സംസ്കാരവും ആചാരവുമാണ് ഇസ്‌ലാമിനുള്ളത്. ഇസ്‌ലാമിലെ ഏത് ആചാരവും ലളിതമാണ്. അതിൽ പൗരോഹിത്യമില്ല. മറ്റൊന്ന് ഇസ്‌ലാമിലെ നമസ്കാരവും അതിന്റെ സമയനിഷ്ഠയുമാണ്. ഒരു നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് അതിന്റെ ഊർജം തീരുംമുമ്പ് അടുത്ത നമസ്കാരസമയം എത്തുന്നതുകൊണ്ട് എപ്പോഴും അല്ലാഹുവുമായുള്ള ബന്ധം നിലനിർത്താനാവും എന്നതും എന്നെ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ച ഘടകമാണ്.

താങ്കൾ ഇപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു?

മലപ്പുറം ജില്ലയിൽ ഇസ്‌ലാഹീപ്രസ്ഥാനത്തിനു കീഴിലുള്ള പ്രശസ്തമായൊരു ഔഷധ നിർമാണശാലയുടെ ചുമതലവഹിക്കുന്നു. വിവാഹം കഴിച്ച് കുടുംബവുമായി ജീവിക്കുന്നു.

ഇസ്‌ലാമിക പ്രബോധനരംഗത്ത് താങ്കളുടെ സാന്നിധ്യം?

ജോലിത്തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ പലപ്പോഴും പ്രബോധനരംഗത്ത് സജീവമാകാൻ സാധിക്കാറില്ലെങ്കിലും സാധ്യമാകുന്നവിധത്തിലെല്ലാം ചെയ്യാറുണ്ട്. ഞാൻ ജോലിചെയ്യുന്നത് ഒരു ഇസ്‌ലാമിക കലാലയ കാമ്പസിനകത്ത് ആയതിനാൽ അവിടെ അത്തരമൊരു പ്രബോധനത്തിനു പ്രസക്തിയില്ലതാനും. എന്നാലും ഞാൻ ബന്ധപ്പെടുന്ന മേഖലകളിലെല്ലാം എന്നെക്കൊണ്ടാവും വിധമെല്ലാം ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. അതോടൊപ്പം സത്യമതത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നവർക്ക് എന്നാലാവുംവിധമുള്ള മാർഗനിർദേശങ്ങൾ നൽകി സഹായിക്കാറുണ്ട്. ഞാൻ പഠിച്ചിരുന്ന ആശ്രമത്തിൽ തന്നെയുള്ള ഒരു സഹോദരൻ ഈയിടെ ഇസ്‌ലാമിലേക്കു കടന്നു വരികയുണ്ടായി. ഇത്തരം ആളുകളെ ശരിയാം വിധം വഴിനടത്താൻ സഹായിക്കാറുണ്ട്. എന്നെപ്പോലെ യഥാർഥ കവാടംവഴി തന്നെ അവരും പ്രവേശിക്കട്ടെ എന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് സാധ്യമാകുന്നതെല്ലാം ചെയ്യാറുണ്ട്.

ജീവകാരുണ്യ-സാമൂഹ്യക്ഷേമ- ആതുരശുശ്രൂഷാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ബഹുമത സമൂഹത്തിനിടയ്ക്ക് ഒരു ക്ലീൻ ഇമേജ് ഉണ്ടാക്കിയശേഷമാണ് ഇസ്‌ലാമിക പ്രബോധനം നടത്തേണ്ടത് എന്ന വാദത്തെ എങ്ങിനെ വിലയിരുത്തുന്നു?

ഈ ചിന്താഗതി ഒരു കാപട്യത്തിൽനിന്നുൽഭൂതമായതാണ്. കള്ളക്കച്ചവടക്കാരന്റെ ചിരിയിലുൾക്കൊള്ളുന്ന വഞ്ചനയായേ എനിക്കതിനെ കാണാനാകുന്നുള്ളൂ. ഒരുത്തൻ തന്റെ സഹോദരനെ സഹായിക്കുന്നത് അവനെ തന്റെ മതത്തിലേക്ക് ചേർക്കുവാനാണ് എന്നു തോന്നുന്നതോടെ അവന് നമ്മളോട് വെറുപ്പാണുണ്ടാവുക. തന്റെ മതത്തിലേക്ക് ആളെ ചേർക്കാനാണ് ഒരാൾ സാമൂഹ്യക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് എന്ന് സമൂഹം തിരിച്ചറിയുന്നതോടെ ആ കപടനെ അകറ്റി നിർത്താനാണവർ ശ്രമിക്കുക.

ഇസ്‌ലാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള അപകർഷതാബോധത്തിൽനിന്നാണ് ഇത്തരമൊരു മറുമരുന്നിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. നേർക്കുനേരെ വളച്ചുകെട്ടില്ലാതെ തന്നെ ആരുടെ മുമ്പിലും പ്രബോധനം ചെയ്യാവുന്നവയാണല്ലോ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആദർശങ്ങൾ. പിന്നെയെന്തിനാണ് ഈ കപടമുഖം? ക്രൈസ്തവരിൽനിന്ന് കടമെടുത്തതാണിത്.

സാമൂഹ്യക്ഷേമ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ തന്റെ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് ആളുകളെ ആകർഷിക്കുന്നതിനുപകരം ഒരാൾ മുസ്‌ലിമായി ജീവിക്കാൻ തയാറായാൽ അവനിലേക്കാണ് ആളുകൾ ആകൃഷ്ടരാവുക. ഒരു സത്യവിശ്വാസിയുടെ ജീവിതവും ആദർശവുമാണ് അവനെ സൽസ്വഭാവത്തിനുടമയാക്കുന്നത് എന്നു സമൂഹത്തിനു ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ സ്വാഭാവികമായി അവനിലേക്കും അവന്റെ ആദർശത്തിലേക്കും ജനം ആകൃഷ്ടരാവുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്.

സ്നേഹ സംവാദം വായനക്കാരോട്?

ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള വ്യത്യസ്ഥ കഴിവുകളെ ക്രിയാത്മകമായി ഉപയോഗിക്കുക. നമ്മുടെ ആദർശം ഒരാളുടെ മേലും അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുക. ജീവിതത്തിൽ, വ്യക്തിബന്ധത്തിൽ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുക. വിശാലമായി ചിന്തിക്കുക. സത്യാന്വേഷണത്വര കൈവിടാതിക്കുക.

ഇസ്‌ലാമിന്റെ ലാളിത്യമാണ് എന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആകർഷിച്ച ഒരു കാര്യം. ചടങ്ങുകൾക്കതീതമായ സംസ്കാരവും ആചാരവുമാണ് ഇസ്‌ലാമിനുള്ളത്. ഇസ്‌ലാമിലെ ഏത് ആചാരവും ലളിതമാണ്. അതിൽ പൗരോഹിത്യമില്ല. മറ്റൊന്ന് ഇസ്‌ലാമിലെ നമസ്കാരവും അതിന്റെ സമയനിഷ്ഠയുമാണ്. ഒരു നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് അതിന്റെ ഊർജം തീരുംമുമ്പ് അടുത്ത നമസ്കാരസമയം എത്തുന്നതുകൊണ്ട് എപ്പോഴും അല്ലാഹുവുമായുള്ള ബന്ധം നിലനിർത്താനാവും എന്നതും എന്നെ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ച ഘടകമാണ്.